

מעשה מעני ומרגלית

ספר רבנו ז"ל מעשה בעני אחד שהיה מתפרנס מטיט, שהיה חופר טיט ומוכרם, פעם אחת כשחפר מצא אבן טוב שהיה שויו הון רב מאד ולא ידע כמה שויו והלך לסוחר שיאמוד אותה בשויה, וענה לו הסוחר שאין בזה המדינה אדם שיוכל לשלם שויו, כי הוא שוה הון רב, וצריך ליסע עבור מכירתה ללונדון לעיר המלוכה, אולם הוא היה עני ולא היה לו כסף ליסע, והלך ומכר את רכושו הדל והלך מבית לבית לאסוף נדבות עד שהספיק לו ליסע עד הים,

ורצה לעלות על הספינה, אולם לא היו לו מספיק מעות, והלך להקאפיטאן והראה לו המרגלית, כשראה הקאפיטאן את האבן הבין שאדם עשיר הוא ולקחו על הספינה בכבוד גדול, ונתן לו חדר מיוחד ממדרגה הראשונה וסדר לו כל התענוגים כאחד מהנגידים הגדולים, מהחדר שלו היה לו חלון שפנה לים, והוא היה תמיד מתעלם ומשמח נפשו עם המרגלית ובפרט בעת האכילה היה משתעשע עמה כי השמחה והרחבת הלב טובה ורפואה שיתעכל המאכל בנקל,

פעם אחת כשישב לאכול כהרגלו והמרגלית היתה מונחת על השלחן בשביל להתעלם בה ומרוב עיפותו נרדם, בינתים בא המשרת ולקח את המפה והפירוים שעליה עם המרגלית, כי לא ידע שיש עליה מרגלית, והשליך הכל לים, כשהקיץ משנתו והבין כל זה היה לו צער גדול וכמעט שיצא מדעתו כי מה יעשה עתה, הרי הקפיטאן הוא גזלן שיהרוג אותו בעד מחיר הנסיעה, על בן עשה את עצמו שמח פאלו לא ארע דבר,

והנה הקפיטאן היה בכל יום בא לחדרו לדבר עמו, וכשבא אליו הקפיטאן לא הבחין על פניו מאומה, כי הוא עשה את עצמו שמח עד שלא הכיר בו שום שינוי, אמר לו הקפיטאן הלא אני רואה שהנך אדם חכם וישר לב, ובכן ברצוני לקנות הרבה תבואה ולמוכרה בלונדון ובה אוכל להרויח הרבה, אולם אני ירא שמא יאמרו שאני גנבתי את הכסף לקניית התבואה, על בן יהיה נא הקנין על שמך ואני אשלם לך עבור זה סכום רב, והוטב הדבר בעיני העני ועשו כן,

והנה כשבאו ללונדון מת הקפיטאן ונשאר הכל אצל זה העני, והיה ערך התבואה כפל כפלים מערכו של המרגלית.

כשסים רבנו ז"ל את הספור אמר המרגלית לא היתה שלו, והא ראיה שנאבד ממנו. התבואה בן היתה שלו והא ראיה שנשאר אצלו. און וואס ער איז געקומען צו זיין זאך איז נאר ווייל ער האט זיך דער האלטן.